

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomus ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fasciculus Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 2. Peccatum infernus portatilis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

tormenta cum aviditate deuorauerit, quàm graue fuerit malum, quod concurrat propter momentaneam voluptatem. Considera, quâ ratione in hoc vasto Mediterraneo oceano cuncti Angeli piscationi incumbant facti piscatores hominum, tum boni, tum mali Angeli. Cape bonorum Angelorum escam, quæ est celestis consolatio: unge verò escam Dæmonum, quæ est peccati oblectamentum: illâ enim capiêris ab aureo hamo Diuini Amoris in æterna vita; hac verò ab hamo infernali odii Deo in æterna morte. Solido igitur fundamento nititur prima ratio, quâ probatur odio summo habendum esse peccatum: quia est summum malum, malum nõ sensibile quod sensus percipitur oculis, sed intelligibile, quod oculo intellectus & fidei cognoscitur. Quapropter nõ erres, temporalibus Mundi illectus bonis, claudis sensus oculum. & aperi oculum fidei, contemplantur considera non apparens bonum escæ; sed verum & æquum hami sub illa absconditum.

Peccatum, Infernus portatilis.

CAPUT II.

lib. 3. de offic.

Psalm. 24.

S. Bern.

serm. 24. de Assumpt.

Ioan. 8.

S Ambrosii sententia est: *Impii, etiam dum uiuunt, in inferno sunt, patiuntur pœnas Inferni habent Infernum portatilem: quocumque vadunt ipsum secum deferunt tormentum: Sic uiuentes in Infernum descendunt.* Priusquàm descendant in Infernum mortui, iam ibidem inueniuntur uiui. Idem confirmat sanctus Bernardus: *Infernus anima rea constituitur.* Et id ipsum probat ratio: enim uerò sunt in Inferno: primum, perpetua seruitus Diaboli secundum pœna damni: tertium pœna sensus. Et in tres pœnas experitur peccator in peccato mortali constitutus. Primum, est mancipium & seruus Sathanae libertate destitutus. *Qui facit peccatum, seruus est peccati, & per peccatum mancipium constituitur Sathanae, qui est Dominus ac Princeps Regni peccati.*

tundō, habet pœnam damni: quia se priuat Deo; dicit se istos priuat Gratiã. Tertiõ, sensus fust net pœnam propter remouum & stimulum conscientia, qui continuo mordet & torquet miserum peccatorem. Præterea, sicuti de Gratia affirmatur, quod sit *inchoatio aternã vitã*: ita de peccato affirmari poterit, quod sit *inchoatio aternã mortis & damnationis*. Equis hoc statu peior repenti poterit? Alii timent statum pauperatis, dolent alii se esse infirmos, alii ægrè ferunt, quod persecutiones patiantur; ac nulla est paupertas, nulla miseria, mors nullã, quæ in comparationem veniat cum infœlici cuiusdam peccatoris conditione. Respondet fortassis Mundus in eorum fauorem: experientiam obstat in contrarium: etenim peccatores videmus abundantes in sæculo, magni æstimatos, honoatos, diuitis, voluptatibus & delitiis affluentes, omnia denique ad eorum voluntatem fluere conspicimus. Verum manifestè decipitur, quicunque veram fœlicitatem in eo consistere arbitratur, quod plena quis possideat promptuaria gemmis, cistas, serinia, camerasque pecuniã, vestibus pretiosis & suppellectile confertas habeat, visum harum aspectu recreet rerum appetitui sensuuo indulgeat, totoque vitæ tempore mulicorum eactu, conuiuio, epulis, ludis & iocis delectetur. Hæc à SS. Patribus appellatur fœlicitas infœlicissima, opulentia pauperrima, dulcedo amarissima: vera namq; fœlicitas, verumq; gaudium illud est, quod est intra animam, intra cor, intra conscientiam: hoc verè satiat, fœlicem beatumque efficit possidentem. Diuinæ Sapientia doctrina est, homines fœlicitum & in Gratia Dei constitutum esse verè fœlicem beatumque: *Beati immaculati in via*: illi *Psal. 118.* verè beati sunt, qui sunt immaculati, nulliusque peccati maculæ sibi consci in Diuino viuunt amore. Ast beatitudo Iusti tota in interiori consistit: *Omnis gloria eius ab intus*. Tota pulchritudo *Psal. 44.* & gloria hominis iusti est intra animam, quia non est corporalis sed spiritualis pulchritudo & excellentia. Omnis igitur Iustus, esto pauper, diues est, sed *intus*: esto affluens, contentus est, sed *intus*: esto

LOYSII
DEREII
1200
O.V.

ab omnibus creatoris derelictus & infœlix æstimatus
 fœlicissimus est, sed *intus*, in anima, in corde, in con-
 scientia. Et idem pariratione dicendum est de peccatore:
 conditio eius infœlicissima est, & status miserabilis
 at tota hæc miseria *intus* est, in anima, in corde, in
 fundo conscientia. Sic peccator ditissimus, nihilominus
 pauper erit, sed *intus*; sic contentissimus, malè
 contentus erit, sed *intus*: quantumvis fœlix sit,
 tamen infœlicissimus, sed *intus*. Vero verius est, peccato-
 ratorem paucillum mellis gustare in ore; sed man-
 star fel corde: *Mel in ore, sed fel in corde*. Ex aureo
 bit scypho, sed potum mortis ex eo sugat & guttat: *Cal-
 culum aureum, sed plenum abominatione*. Distinguitur
 tur extant beatitudines, externa & interna, & corporalis
 & animæ: & vna ab altera distinguenda est, veriusque
 natura conditionesque bene inuestigandæ sunt & agnos-
 scendæ. Hinc ortum ducit fallacia & deceptio. Multi
 qui non distinguit, non diuidit, non cognoscit, non
 considerat: more cæcorum incedit & ambulat, quocumque
 ei obijcitur, capit, quodcumque obuium deprehendit,
 ori apponit & deguttat, neque, an panis, an piscis sit,
 aduertit. Tu igitur apertis oculos, examina paulisper,
 quæ qualisque sit beatitudo externa bonorum corporali-
 um: & reperies eam esse beatitudinem apparentem,
 beatitudinem fugacem, beatitudinem corporis humanum
 exsatiandum insufficientem, beatitudinem in carne
 corruptibili fundatam, tempore brevissimam, variis
 doloribus angoribusque circumdatam.

Ex alia parte considera beatitudinem animæ, quæ
 vera, quàm stabilis, quàm sufficiens ad explendum
 nostrum desiderium existat: quâ ratione fundata sit
 in Deo, & in participatione omnium bonorum celestium,
 mensurata æternitate, ab omni dolore & timore,
 qui internam cordis pacem turbare possent, remotis-
 sima. Et, quod magis necessarium est, considera (hoc
 solum sufficiat) quâ ratione fœlicitas corporalis aliud
 sit, quàm æterna animæ damnatio: hoc vnice pondera,
 eoque benè ponderato, mentem animumque mutabis.
 Neque cum Mundo amplius dices: *Beatus*

populus, cui hab sunt: beati illi, qui presentibus temporalibus abundant bonis; sed cum Psalmista asseres: *Beatus populus, cuius Dominus Deus eius*: beati isti, qui totam suam felicitatem & beatitudinem in Deo collocant. Verissimum igitur est, quod ab initio dictum fuit, statum peccatoris esse statum miserum: quia est status principata & participata damnationis, cum in se contineat peccatum, quod est Infernus portatilis, & est miseria ab intus, in interiori corde, esto extrinsecus contrariam commonet apparentiam.

Peccatum peius Inferno

Caput III.

Difficilis primâ fronte videtur huius propositionis probatio, reperiri, nimirum, aliquid peius ipso Inferno, cum hic extrema, quæ animæ obtingere potest, sit miseria. Nihilominus ratio id demonstrat, & fides vna cum SS. Patrum opinione docet, miseriam peccati longe maiorem esse ipsa Inferni miseria: enim verò peccatum est culpa, & Infernus est pœna: omnis autem culpa, etiam minima, maior est quacunquæ pœnâ, esto gravissima, qualis est pœna Inferni: siquidem culpa est in superiori ordine mali. Præterea peccatum est contra Deum, pœna verò est contra creaturas; unde peccatum dicitur Deicidium & Christicidium: etenim certo quodam modo, & ex affectu, tollit destruitque esse Dei, cum rationem ultimi finis (Deo propriam) collocet in creaturis; aut pœna, esto sit infernalis, non causat hunc effectum: cum destruat duntaxat aliquod bonum creatum, veluti in pœna sensus: aut certè participationem boni increati, uti in pœna damni. Malum igitur culpa sine comparatione peius est omni malo pœnæ: & per consequens peccatum ipso peius est Inferno. Eadem quoque veritas confirmatur opinione & sententia SS. Patrum, qui, si penes eorum staret electionem, potius pœnas Inferni sustinere, quam participare eligerent de quacunquæ peccati culpa. Audi

D 3

S. Augu-